

En uge med intenst diplomati.. løfte, fare, vanvid

Den 22. april (EIRNS) – Dette er en uge med intenst og verdenshistorisk diplomati, nogle af dem giver et stort løfte om en fælles fremtid for menneskeheden; nogle vidner om den ekstreme strategiske fare verden står overfor som helhed; og nogle giver udtryk for de direkte sataniske intentioner, der stammer fra det Britiske Imperiums anti-videnskabelige svindelnummer om klimaændringer. Begyndende med det sataniske: I dag er "Earth Day", den hedenske tilbedelse af "Moder Jord", der afviser menneskehedens eksistens som en kreativ art skabt i Guds billede. Greta Thunberg, det mentalt misbrugte barn fra Sverige, der er blevet forvandlet til leder af et "Børnenes Korstog" for at stoppe de onde voksne i verden, som tror på menneskelige fremskridt, ankom til London i weekenden, efter at have afholdt en hedensk sammenkomst langfredag i Rom for 25.000, de fleste børn, med krav om afindustrialisering og affolkning. Hun mødtes endda med paven, som takkede hende for at "tale sandheden". Pave Frans, der under udarbejdelsen af sin sataniske rundskrivelse {Laudate Si}, som støtter fupnummeret om klimaændringer, naturligvis arbejdende tæt sammen med Hans Joachim Schellnhuber, der anbefaler en reduktion af menneskeheden til mindre end en milliard mennesker. Stakkels Greta er delvist kontrolleret af den britiske "klima-videnskabsmand" Kevin Anderson, som mener at en halv milliard er det rigtige tal. I England, den sande kilde til ideologierne om befolkningsreduktion, forventes Greta at tale i Underhuset. Vil hun få en audiens hos dronningen og hendes gemal, Philip, inden han får sit ønske om at blive reinkarneret som en dødelig virus opfyldt for at hjælpe med at reducere verdens befolkning?

Om den strategiske fare: Den Internationale

Sikkerhedskonference i Moskva begynder tirsdag, med over et tusinde deltagere fra 111 lande. Viceforsvarsminister oberst Alexander Fomin fortalte RT i dag, at "fred, uafhængighed, territorial integritet og suverænitet har tendens til i stigende grad at være skrøbelige i dag ... USA ser ikke passivt til og anvender andre taktikker, herunder en bred vifte af teknikker udviklet til hybride krige og farvede revolutioner ..., træning af ledere og medlemmer af ekstremistiske grupper, forølgelse af presset, herunder bestikkelse, mobning og sektorspecifikke sanktioner". Udenrigsminister Lavrov spurgte hvordan USA kunne klage over få russiske soldater i deres "baggård" (Venezuela), mens "ingen nævner det amerikanske militær og andet NATO personale – fra Storbritannien og Canada – som i mellemtiden har overfyldt Ukraine". Samtidig har Trump-administrationens brug af tredjeparts-sanktioner, angreb på selv formodede venner og allierede, der nægter at modtage ordrer om at afskære forholdet til Iran, Venezuela og andre, som for at være fjender, truer økonomisk og strategisk stabilitet i hvert hjørne af verden – og truer dollarens rolle som en troværdig valuta for verdenshandelen.

Men der er også et dramatisk momentum mod et nyt paradigme, for at placere menneskeheden i centrum for en mission for fremtiden baseret på en videnskabelig og kulturel renæssance, centreret om ånden af den Nye Silkevej – en proces sat i gang af Lyndon og Helga LaRouche i løbet af de sidste tredive år. Det andet Bælte- og Vej-Forum finder sted torsdag og fredag i Beijing, med mere end 130 nationer repræsenteret, 37 statsoverhoveder, 360 ministre og 5.000 deltagere. Transformationen af Kina til en førende videnskabelig og industriel nation, der har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, er en ubestrideligt kendsgerning, mens Bælte- og Vejinitiativet er dedikeret til at overføre denne proces til hele verden, og glædeligt bydes velkommen af næsten hele verden.

Men de neokonservative dinosaurer, der omgiver præsident

Trump, har indtil nu undermineret hans planer om at skabe venlige forbindelser med både Kina og Rusland. Det anti-kinesiske hysteri har nået en ny højde, på trods af Trumps optimistiske syn på Kina og den potentielle "storslåede aftale" med Kina, som nu er tæt på færdiggørelse. FBI har iværksat inddragelse af visa fra Kinas førende forskere – så mange som 200 eller flere – de lærde, der ser sig selv som venner af USA, som er afgørende for opbygningen af de nødvendige kulturelle og intellektuelle bånd for at forme dette venskab. Det samme FBI smider nu ledende kinesiske forskere ud af USA, herunder kræftforskere på det prestigefyldte Texas Medical Center i Houston, hvilket underminerer fremskridtet af menneskehedens sundhed, og forværrer forholdet mellem USA og Kina.

Tiden er knap til fuldstændigt at afslutte kupforsøget mod Trumps præsidentskab. Mueller-rapporten var tvunget til at indrømme, at der ikke var noget aftalt spil, men fastholdt løggen om russisk indblanding i valget og mulig retsmæssig obstruktion af præsidenten, hvilket giver anledning til at de afdankede Demokrater forfølger en rigsretsmæssig efterforskning af en forbrydelse, som ikke fandtes. Trump blev valgt af en nation, der var træt af økonomisk og kulturelt forfald, evig krigsførelse, og som fuldt ud støttede hans intention om at afslutte Den kolde Krigs splittelse af verden – et program uløseligt forbundet med Lyndon LaRouches arbejde over det sidste halve århundrede. At bringe USA og Europa ind i den nye ånd fra Silkevejen kan og må fremme processen.

POLITISK ORIENTERING den 11. april 2019: USA melder sig ind i det nye rumkapløb. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ vinder frem

Med formand Tom Gillesberg

Inklusiv:

Trumps nye Måne-Mars-program kan øge det internationale rumsamarbejde både på Månen og på menneskets færd ud i solsystemet og resten af Galaksen.

Den amerikanske justitsminister Barr lægger op til en undersøgelse af iværksættelsen af anklagerne imod Trump om sammensværgelse med Rusland, inkl. de amerikanske efterretningstjenesters spionage imod Trump og hans folk.

Vil Trump stoppe sabotagen af hans politik fra sikkerhedsrådgiver Bolton, udenrigsminister Pompeo og vicepræsident Pence?

Italien tilslutter sig Kinas Bælte og Vej-Initiativ, og Xi Jinping forsøgte på mødet i Paris med Macron, Merkel og Junker at få skeptikerne i EU med.

Panda-diplomatiet mellem Kina og Danmark.

Brexit: Theresa May byder op til den samme dans en gang til.

Videoen ovenover:

Grundet tekniske problemer mangler de første minutter af

udsendelsen. Derudover er lyd og billede ikke sammen før 3:25. Vi beklager. En fuldstændig lydoptagelse findes her:

Lyd:

London ville være meget lykkeligere, hvis bare virkeligheden ikke eksisterede

Den 9. april (EIRNS) – Virkeligheden er, at ånden fra JFK's Apollo-projekt endnu en gang betager landet med Trump-administrationens annoncering i sidste uge af nationens fremskyndede indsats for en tilbagevenden til Månen som et skridt på vejen til Mars. NASA's chef, Jim Bridenstine, holdt en entusiastisk hovedtale til 'Colorado Springs Space Symposium' den 9. april, hvor han udtalte: "Denne gang vil vi tage til Månen for at blive. Og en anden enestående ting er, at når vi tager til Månen, vil vi rejse med en koalition af internationale partnere."

Virkeligheden er også, at det 'Andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde', der skal afholdes i slutningen af april i Beijing, tager form som et vigtigt vendepunkt i kampen om økonomisk udvikling. Der er nu 124 lande og 29 internationale organisationer, som har underskrevet samarbejdsaftaler med Kina omkring Bælte og Vejinitiativet, meddelte medlem af Kinas politburo Yang Jiechi for nogle dage siden. "Opbakning til BVI er det fremherskende synspunkt indenfor det internationale samfund", bemærkede han.

Og virkeligheden er så meget desto mere, at begge disse revolutionerende strategiske initiativer er blandt de vigtigste politikker, som Lyndon LaRouche har forfægtet i årtier, og som nu tager form på verdensplan.

Denne pointe er heller ikke gået ubemærket hen i det Britiske Imperium, som altid har forsøgt at overbevise verden om, at når en mand dør, forsvinder hans magt til at skabe forandring i universet, filosofisk og politisk, med hans fysiske væsen. De er ikke fornøjede – faktisk er de skrækslagne – for at LaRouches ideer, som de med rette anser for en eksistentiel trussel mod deres system, skal vokse i udbredelse.

Hvad kan det Britiske Imperium tilbyde i stedet for? Vanvid. Et desintegrerende globalt finanssystem. Et fuldstændig dysfunktionelt EU (hvis Brexit-krisen fortsætter meget længere, vil selve EU forsvinde, og der vil ikke være noget for Storbritannien at forlade). Regimeskift, destabiliseringer og krige, fra Venezuela til Iran til Libyen. Den fortsatte løgn om at Rusland blandede sig i valget i USA, en løgn som har til hensigt at optrappe situationen til en direkte konfrontation med den atombevæbnede supermagt. De uendelige bestræbelser på at ødelægge Trumps præsidentskab, uanfægtet af fakta eller sandhed. Og selvfølgelig den kulturelle fordærvelse med en ny opiumskrig rettet imod den amerikanske befolkning, i kombination med pornografi og anden modkultur, der følger med.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede tidligere i dag den strategiske situation på følgende måde:

“Vi har det mest utrolige potentiale for, at verden kan bevæge sig meget hurtigt i retning af Lyndon LaRouche livsdrøm – nemlig at skabe en helt anden verdensorden, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på videnskab og en vision for menneskehedens fremtid. Dette er klart den dominerende, underliggende dynamik på planeten.”

Hun fortsatte: "Men det er også klart, at vi står midt i den mest heftige kamp, fordi det Britiske Imperium indser klart, at hvis de ikke gør brug af deres sædvanlige tricks som krig og undergravning og kup, og hvad der ellers er, vil de snart være historisk helt irrelevante. Så de er lige så farlige som et såret vilddyr."

Zepp-LaRouche tilføjede, at det er afgørende at hjælpe med at befri præsident Trump fra britisk pres, der kommer både fra udlandet og fra hans egen administration, herunder udenrigsminister Mike Pompeo og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, der for nylig har ført an i offensiven mod konfrontation og endda krig med Kina, Rusland, Venezuela, Iran og andre.

Zepp-LaRouche konkluderede: "Alt dette munder ud i det absolutte behov for at optrappe kampagnen for at rense Lyndon LaRouche. Den bedste, og formentlig eneste, måde at stoppe 'krigsmaskinen' på, er frifindelsen af LaRouche, fordi det ville ramme og blotlægge forbrydelserne begået af det samme apparat, der retsforfulgte LaRouche, dækkede over 11. september, og nu kører 'Russiagate'-operationen for at vælte Trump. 'Russiagate' er blevet fuldstændig miskrediteret, og det må frem i lyset og anerkendes.

"Dette vil blive en periode med helt utrolige forandringer. Der vil komme 'jordskælv' i Europa, som helt kan ændre landskabet med det kommende europæiske valg. Man har de overhængende skyer af, hvad der vil ske med Brexit. Man har en helt forandret dynamik i mange områder af verden."

Luxembourg tilslutter sig Bæltet og Vejen; 'en stor historie'

Den 1. april 2019 (EIRNS) – Kinas {Global Times} udgav søndag den 31. marts en klumme af Hu Weijia om Luxembourg og Bælte- og Vejinitiativet med titlen "Hvorfor Luxembourgs godkendelse af BVI er en stor historie"; selvom den erkendte, at aftalen mellem Kina og Luxembourg underskrevet i sidste uge blev overskygget af den i Italien ugen før.

"Luxembourg ligger langt bag Italien med hensyn til økonomisk størrelse, men den lille nation er et knudepunkt for finansielle institutioner, som opererer på tværs af grænserne på det europæiske marked, "skrev Hu. "Det er eurozonens førende finanscenter og verdens næststørste fondsmarked "[efter London]. Luxembourg var også den første europæiske nation til at deltage i den Asiatiske Infrastruktur Investeringsbank (AIIB). "Luxembourg kan måske tjene som et pragmatisk brohoved til samarbejde mellem BVI og Europa", sagde klummen. Den antydede, at Kina og Luxembourg kunne samarbejde om at "lindre gældsproblemer" for lande langs BVI.

Yang Jiechi opdaterer BVI's storværk; 40 statsledere deltager i Bælte- og Vejforum

Den 1. april 2019 (EIRNS) – Statssekretær Yang Jiechi skitserede den 29. marts i et interview til {People's Daily}

de overordnede fordele ved Bælte- og Vejinitiativet (BVI) efter seks år. Han påpegede især, at det er bygget på ideen om en ny type forhold mellem nationer, et forhold baseret på gensidig respekt, rådføring, inddragelse og gensidig fordel snarere end konfrontation. BVI er også tilpasset de forskellige udviklingsplaner for de deltagende lande og med overordnet retning af FN's 2030 Agenda for Bæredygtig Udvikling. Det har øget global tilslutning og leveret frugtbare resultater ved at forbedre folks liv i de deltagende nationer.

Yang sagde, at i år vil Bælte- og Vejforum for Internationalt samarbejde samle repræsentanter fra over 100 lande, herunder 40 statsoverhoveder og regeringsledere, der har bekræftet deltagelse. Ved forummet den 14.-15. maj, 2017 deltog 29 stats- og regeringschefer. Forummet vil omfatte åbningsceremonien, en rundbordsdiskussion for ledere, et møde på højt niveau, tematiske fora, en CEO-konference og bilaterale begivenheder. Det andet forum forventes at producere et komplet sortiment af resultater, sagde Yang, herunder regeringssamarbejdsaftaler og konkrete samarbejdsprojekter, der involverer deltagelse fra erhvervslivet. Det vil også opmuntre til trilateralt samarbejde og tilskynde til samarbejde mellem deltagende lande på tredjeländenes markeder.

Yang påpegede, at som følge af BVI har nogle lande nu deres første motorveje eller moderne jernbaner, og mange har set en ende på deres vedvarende mangel på strøm. Gennem BVI har Kasakhstan nu adgang til Stillehavet gennem Liangyungang. Og takket være godstogtransporter mellem Kina og Europa er kinesiske virksomheder, der opererer i Duisburg, Tyskland, steget fra 40 i 2014 til mere end 100, og jernbanetjenesterne har skabt mere end 6.000 job der. Piraeus' havn i Grækenland gik fra en 93. plads i global containertrafik i 2010, til en 36. plads. Havnen beskæftiger omkring 10 kinesiske medarbejdere, men 3.000 grækere og har indirekte skabt mere

end 10.000 lokale job.

Kinesiske investeringer i Egypten har gjort det til verdens tredjestørste producent af glasfiber. Og de 82 samarbejdsparker bygget under BVI's regi i værtslande har skabt omkring 300.000 arbejdspladser i disse lande. Det kommende Bælte- og Vejforum vil bidrage til at konsolidere disse gevinster, sagde Yang. Han talte også pænt til dem, der har kritiseret BVI, og kalder disse kritikere "fordomsfulde". Dette viser tydeligvis en mangel på objektivitet og retfærdighedsforståelse for Bælte- og Vejinitiativet. Det er en misforståelse, fejlbedømmelse, og ligefrem fordømme, "sagde Yang. "Bæltet og Vejen er åbent, inkluderende og gennemsigtigt. Det spiller ikke geopolitiske spil. Det engagerer sig ikke i udelukkelsen af små eksklusive kredse. "Han afviste også forestillingen om, at det skaber en "gældsfulde" for deltagende nationer. "Hidtil har intet deltagende land stået overfor en gældskrise – tværtimod har mange lande kunne undslippe 'den manglende udviklingsfulde', " sagde han. Yang gav et interview samme dag til flere medier om forummet – den fulde engelske udskrift heraf blev offentliggjort den 30. marts af Xinhua på http://www.xinhuanet.com/english/2019-03/30/c_137936638.htm
[WCJ]

'Russiagate' **sammenbrud**
afslører **de** **britiske**

gerningsmænd:

Gør det af med dem, så menneskeheden kan gå til det nye paradigme

Schiller Instituttets internationale webcast den 28. marts, 2019 med Helga Zepp-LaRouche

Frigivelsen af den særlige anklager Muellers rapport, hvori han blev tvunget til at indrømme, at der ikke var tegn på at præsident Trump eller hans kampagnestab samarbejdede med Rusland, og intet bevis for at anklage ham for obstruktion fører til spørgsmålet, hvem stod bag det, og hvorfor? Dette må forfølges, som rep. Nunes meddelte, at han planlægger at gøre, og som Trump selv i sine tweets i sidste uge har gjort klart skal gøres; Trumps tweets identificerede den britiske rolle i lanceringen af Russiagate for at forhindre et bedre forhold mellem USA og Rusland og Kina. Frigivelsen af rapporten har åbnet op for 'regnskabet's time'.

Det fremgår klart af anti-Trump-styrkernes reaktion, at de ikke vil stoppe. Helga Zepp-LaRouche pegede på optrapningen mod Venezuelas regering som 'en fortsættelse af kuppet mod Trump i 'en ny forklædning'.

Reorganiseringen af den geopolitiske institution, Komitéen om den Nuværende Fare – Kina, er et andet eksempel på samme hensigt.

Men hun tilføjede, at dette ikke vil stoppe fremkomsten af det nye paradigme, som den kinesiske præsident Xi Jinpings tur til Europa i denne uge viser. Italienerne trodsede de bankerotte diktatorer 'in spe" i EU, og Macron, der underskrev talrige aftaler med Xi, og Merkel blev tvunget til at erkende, at momentum er på Kinas side.

Hun konkluderede med at sige, at eftersom Lyndon LaRouches livsværk bliver realiseret i og med fremgangen for det nye paradigme, ville hans frifindelse give et afgørende skub til at bringe USA ind i mobiliseringen for at virkeliggøre menneskehedens fælles interesser.

Frifindelse kan nu ændre alt

Den 25. marts (EIRNS) – Præsident Donald Trump kaldte korrekt “de retslige” begivenheder i den forløbne weekend for sin frifindelse, og det kan nu føre til meget dybtgående ændringer af den nationale og globale situation, der var ved at blive ekstremt farlig. Præsidentens personlige advokat, Rudy Giuliani, talte straks om at komme til “navnet på den person, der startede dette”. Vi ved, at den nu eksploderede “Russiagate” blev startet fra British General Communications Headquarters (GCHQ) signalefterretninger og MI6’s oversøiske efterretningstjeneste i 2015, et netværk der drives af Sir Richard Dearlove og Sir Andrew Wood; Præsidenten og hans advokat ved, at angrebet var britisk. Derfor vil en målrettet modforskning, der ledes fra Det Hvide Hus, sprænge det amerikansk-britiske “særlige forhold” og det Britiske Imperiums krigs- og koldkrigspolitik. Det ville afslutte den geopolitiske krigskonfrontationspolitik, som London har trukket Trump ind i gennem ubønhørlig, McCarthy-agtig “Russiagating” på skamfuld vis, anført på stedet af ledende Demokrater – de nye, sande “neo-konservative”.

Præsident Trump kunne forholdsvis blive meget friere til at føre den politik, som han har talt for, men er blevet forhindret i at udføre, og samarbejde med andre stormagter –

især Rusland og Kina – for fred. Og måske endda for udviklingen af tidligere krigshærgede regioner. Det bedste er, at dette pludselige skifte er startet lige så internationalt, som det nye paradigme for økonomiske og videnskabelige fremskridt, der er indbegrebet af Kinas Bælte- og Vejinitiativ fra store infrastrukturprojekter, som breder sig i Asien, Afrika og Latinamerika, og nu i Europa med den nye aftale mellem Italien og Kina.

Men LaRouche-bevægelsen – som først sporede dette skændige angreb på præsidentskabet til britisk efterretningstjeneste og bragte denne afgørende sandhed frem – må føre an med disse ændringer. Ikke alene har den kæmpet for de økonomiske forandringer til at gøre det muligt, begyndende med Glass/Steagall-bankseparation og hamiltonisk nationalkredit, samt for videnskabelige gennembrud i atomkraft og rumforskning snarere end “grøn” radikal pessimisme.

Mere om sagens kerne: Retsforfølgningen og mediernes forfølgelse af Lyndon LaRouche og hans bevægelse etablerede et USA med tre årtiers afindustrialisering, kulturel demoralisering og krig. De fratog USA det økonomiske og strategiske lederskab, som LaRouche repræsenterede med hensyn til de økonomiske sammenbrud han forudså så præcist, og berøvede dem for de store projekter og videnskabelige fremskridt han udarbejdede til så mange regioner i verden. Og dem der organiserede angrebene på ham var netop de bevægelser, som hans bevægelse nu har afsløret igen i “Russiagate” – britisk efterretningstjeneste, som frygtede hans trussel mod den kongelige families “øko-fascisme”; Anglofile her som Henry Kissinger, som i officielle organer krævede LaRouches retsforfølgning; Wall Street-bankfolk; frem for alt de nationale liberale medier. LaRouche må nu frifindes, som påkrævet af en national underskriftindsamling, for at frifinde og frigøre landet til hans ideer. Og det er Præsident Trump, der kunne være fri til at rense LaRouche og frigøre sig selv til at handle, som han havde til hensigt i Det Hvide Hus.

Schiller Institutts præsident, Helga Zepp-LaRouche, der talte til dem der organiserede denne indsats i dag, sagde: "Det må naturligvis føre til briterne. Ved Trump og Giuliani og disse folk, at det var den britiske efterretningstjeneste? Det kan du være 100% sikker på, at de gør. Men det er tydeligvis helt klart op til os at fremskynde denne kampagne, og den bedste måde at gøre det på, er at presse på for Lys frifindelse, for, som vi mange gange har sagt, det var nøjagtigt det samme apparat, der nu er taget i at udføre et kupforsøg mod USA's præsident – og mislykkes med det – som var bag retsforfølgelsen af Lyn og hans medarbejdere, og som stod bag mørklægningen af 11. september. Og disse mennesker skal stilles for retten, og Lyn skal også frifindes: Fordi så længe der er denne tilstand af, at der var nogen som helst legitimitet for hvad der blev gjort mod Lyn, vil folk være forhindret i at få adgang til hans ideer."

Italiens samarbejde med Den Nye Silkevej viser Europa vejen mod fremtiden

Af Helga Zepp-LaRouche den 23. marts 2019

Den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg i Italien, hvor en hensigtserklæring underskrives mellem de to lande om at samarbejde om udbygningen af Den Nye Silkevej, var en magtfuld demonstration af, at der også kan finde en begejstrende og positiv politisk udvikling sted. Den nye form for samarbejde og genoplivning af den antikke silkevej bringer ikke kun enorme økonomiske fordele til Italien såsom udbygning af

havne, modernisering af infrastrukturen, nye investeringer inden for et bredt spektrum af industrianlæg. Et samarbejde åbner også store muligheder for eksport til Kina og fælles investeringer i tredjelande; fordi landet med sin fordelagtige geografiske placering i Sydeuropa og ved Middelhavet kan udgøre en port mellem Asien og Europa. Og ikke mindst kan Italien være et brohoved for samarbejdet om industrialiseringen af Afrika.

Man skulle tro, at dette ville udgøre det vigtigste tema blandt alle nyheder. Overhovedet ikke; for forholdet til Kina er lige for tiden det afgørende spørgsmål inden for europæisk politik. De fleste i Italien lige fra den EU-venlige præsident Mattarella, koalitionspartierne og store dele af oppositionen anerkender de enorme muligheder, som den kinesiske "vækstkultur" har, som Mattarella benævnte det under sin pressekonference med Xi Jinping. Mens det af EU's nedskæringspolitik hårdt plagede Italien glædede sig over mulighederne, så ringede man med alarmklokkerne i "de øvrige store EU-stater og i USA", sådan som det lød på T-Online. Silkevejen er Kinas trojanske hest, den bringer ingen økonomiske fordele, Italiens samarbejde med den vil ødelægge landets ry over hele verden – sådan lød det fra John Boltons nære medarbejder Garret Marquis, en talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd; den giver "Kinas røveriske hensigter" et skær af legitimitet.

Listen af giftige argumenter fra den geopolitiske lejr lader sig sagtens forlænge yderligere. Og de, der atter og atter gentog denne anti-kinesiske linje, afslørede dermed sig selv som bevidste eller manipulerede fortalere for den angloamerikanske nykonservative elite. Direktøren for den nationale amerikanske sikkerhedstjeneste, Dan Coats, har for nyligt ligesom Pence, Pompeo og Bolton betegnet Kina og Rusland som de vigtigste sikkerhedspolitiske trusler mod USA, hvorved militæret og efterretningseliten øjensynligt forsøger at "inddæmme" præsident Trumps forsøg på en positiv Kina-

politik, sådan som det hedder på nykonservativt-nytysk.

Bag denne, her i den nyere tid forstærkede anti-kinesiske propaganda i USA, men også i Europa, gemmer sig konflikten mellem det nyliberale systems gamle mønster, hvis kræfter ubetinget søger at fastholde den gængse geopolitik, og på den anden side det nye mønster, som Kina har indført med det nye udenrigspolitiske koncept om et samarbejde mellem suveræne nationer til gensidig fordel. Og selv om de tiltagende spændinger i forholdet mellem Amerika og Rusland afgjort kan danne grundlag for de største bekymringer, så hævder flere folk fra baglandet, at den største strategiske konflikt udgøres af forholdet mellem USA og Kina. Det drejer sig her om den berømte "Thukydid-fælde": Hvordan vil den hidtidigt dominerende magt, altså USA, forholde sig til en anden magts opstigning? Tolv gange i historien er det kommet til krig, medens den opstigende magt fortrængte den første fire gange uden krig.

Den kinesiske regering har i over fem år med sit silkevejs-initiativ sat et helt nyt koncept for indbyrdes strategiske forhold på den internationale dagsorden, som skal overvinde geopolitikken og erstatte den med præsident Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Denne nye model, der rigtignok afgjort varetager kinesiske interesser, giver til gengæld også de nu 123 samarbejdende stater hidtil uopnåelige fordele. Modellen har ganske enkelt vist sig som mere fordelagtig. I stedet for at henføre disse stater til en geopolitisk stedfortræder-status, har den medført virkelige fremskridt i Afrika, Asien og Sydamerika og endda blandt de 13 europæiske stater, der indtil videre har underskrevet lignende hensigtserklæringer, som nu Italien. Den har frembragt forbedret infrastruktur, investeringer i industri og landbrug, samarbejdsplaner om videnskab og teknologi og udveksling af kultur.

EU reagerer på sin side voldsomt spaltet: På den ene side betegner EU – som så at sige juniorpartner i det anglo-

amerikanske imperium – i sin netop offentliggjorte “tipunkts-handlingsplan” Kina som en “systemisk rival”, der gør propaganda for “alternative styreformer”. Og på den anden side ønsker det ikke at gå glip af de økonomiske fordele ved samarbejdet med Kina. Præsident Macron, der ikke har haft den store succes med sine planer om reformering af EU, og ikke er særligt vellidt af sin egen befolkning, roste dette EU-papir før sit møde med Xi Jinping og sagde, at dette opråb var nødvendigt, og at tiden for den europæiske naivitet var forbi, hvor Kina kunne udnytte den europæiske splittelse.

Her lyder den italienske finansminister Trias synspunkter meget mere målbevidste, idet han peger på de “forbløffende mange” områder, hvor Italien kan gøre brug af sin ekspertise inden for silkevejs-initiativet: Maskinkonstruktion, logistik, rådgivning, effektivitetsstudier, design, ingeniørkunst, sikkerhed, finans, og forsikring. Tria fortsætter: “Italien nyder også godt af en strategisk, geografisk position blandt de nuværende og fremtidige rammebetingelser for handelen mellem Østen og Vesten og Afrika. Med sin beliggenhed ved Middelhavet råder Italien over den næststørste industrikapacitet i Europa, er førende inden for den teknologiske innovation og godt forsynet med veludviklede havne og jernbanenet. Disse egenskaber gør Italien til den ideelle sydlige portal for det europæiske kontinent og for handelsruterne mellem Europa og Kina.”

Den selvbevidsthed og erkendelse af mulighederne, der kommer til udtryk i disse ord fra Trias side, står i kras modsætning til opfattelsen af Kina som en trussel. Interessant nok kommer oppositionen mod Kina netop fra de samme kredse, der stadig i 2001 gik kraftigt ind for at få Kina optaget i Verdenshandelsorganisationen, WTO, øjensynligt i den tro, at dette automatisk ville føre til, at kineserne overtog den vestlige model med dets liberale demokrati.

I stedet for blot at affærdige Kina som et “rivaliserende system” og hænge fast i den egentlig ret arrogante opfattelse,

at den vestlige demokratiske model må være den eneste standard for en god regering i hele verden, så ville det være mere meningsfuldt at overveje kriterierne for et systems succes. Faktum er, at Kina har løftet sin egen befolknings levestandard enormt i de sidste 40 år, at det nu i nogle år for første gang har tilbudt udviklingslandene en chance for at overvinde deres underudvikling, at det løste krisen i Asien og derefter krisen i 2008 væsentligt bedre end Vesten og at det har frembragt en udviklingsoptimisme i sin egen befolkning, som er helt forsvundet i Vesten.

Og dermed viser Kina, at det i modsætning til Kristendommen og Islam ikke er spor interesseret i at omvende andre kulturkredse til sin egen filosofi, men udtrykkeligt anerkender suverænitetetsprincippet og accepterer andre staters sociale modeller. Påstanden om, at Kina spalter Europa sigte efter at tage opmærksomheden væk fra det ubeskrivelige Brexit-teater, væk fra ønsket om at sætte militæret ind mod De gule Veste i Frankrig og væk fra den allerede dybe kløft i Europa mellem øst og vest og syd og nord.

Tværtimod: Dersom Tyskland og Frankrig ville følge Italiens eksempel om at samarbejde med Kina, ikke blot i de bilaterale forhold, men først og fremmest i industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien, så ville dette være den eneste måde, hvorved Europa kunne overvinde sin indre splittelse og finde frem til en fælles mission, noget, der fuldstændigt mangler nu.

I stedet for at opbygge sin egen geopolitiske bastion imod Kina, Rusland og USA, sådan som Macron har foreslået i sine allerede forkastede planer, så ville et forenet Europa af nært samarbejdende fædrelande, der sammen med Kina selv er med til at udforme "den fælles menneskeheds fremtid" være den bedste mulighed for også at styrke de kræfter i USA, der ønsker at undgå "Thukydid-fælden".

Den tidligere italienske økonomiminister Giulio Tremonti har i disse dage påpeget, at visionen om Den Nye Silkevej, altså om et globalt udviklingsprogram for at overvinde fattigdommen og

underudviklingen, blev foreslået allerede i begyndelsen af 90-erne af den amerikanske "visionær" Lyndon LaRouche. Rent faktisk skete det allerede midt i 70-erne. Nu om dage, og dette burde stå klart for ethvert tænkende menneske, eksisterer der kun to alternativer: Enten forsøger Vesten at undertrykke Asiens og udviklingssektorens opstigning, hvilket vil medføre en tredje verdenskrig med indsats af termonukleære våben, eller også lykkes det at udvikle et nyt mønster for samarbejde. Det er på den allerhøjeste tid at lytte til "Lyndon LaRouches vise ord", sådan som Mexikos tidligere præsident López Portillo i sin tid udtrykte det.

Dersom EU ikke er i stand til at frembringe et nyt syn på Den Nye Silkevejs muligheder inden det kommende topmøde mellem EU og Kina den 9. april, så vil kortene til valgene til Europaparlamentet den 24.-26. maj kunne forventes blandet på en ny måde.

Italien og Kina underskriver banebrydende hensigtserklæring om Bælte- og Vejinitiativet.

Den 23. marts (EIRNS) – Italien og Kina har underskrevet den berømte hensigtserklæring, aftalememorandum, om Bælte- og Vejsamarbejde i dag, sammen med 10 økonomiske aftaler og 18 institutionelle aftaler. Erklæringen er en milepæl, og studeres angiveligt allerede af andre lande, der ønsker at følge Italien. Hensigtserklæringen siger indledningsvis, at "parterne vil arbejde sammen inden for Bælte- og

Vejinitiativet (BRI) for at omsætte gensidigt supplerende styrker til fordel for praktisk samarbejde og bæredygtig vækst, der understøtter synergierne mellem Bælte og Vejinitiativet og prioriteterne i investeringsplanen for Europa og de trans-europæiske netværk, under hensyntagen til drøftelserne i EU-Kina-forbindelses-plattformen.”

Med hensigtserklæringen er Italien den første store industriøkonomi, der slutter sig til Bæltet & Vejen, som kinesiske medier stolt understreger. Underskrivelsen af aftalememorandummet fandt sted på trods af det transatlantiske pres og åben fjendtlighed fra Italiens “partnere” i EU. Den italienske minister for Økonomisk Udvikling, Luigi Di Maio, som skrev under sammen med sin kollega, He Lifeng, formand for den Nationale Udviklings og Reformkommission, erklærede, at “i dag er for os en meget vigtig dag, hvor “made in Italy” vinder – de italienske firmaer vinder. Vi tog et skridt for at hjælpe vores økonomi med at vokse. Italien kom først med Kina.”

De økonomiske aftaler omfatter: Et strategisk partnerskab mellem den italienske Cassa Depositi e Prestiti og Bank of China til finansiering af italienske virksomheder i Kina; En hensigtserklæring mellem det italienske olieselskab ENI og Bank of China om udforskninger i Kina; Ansaldo Energia underskrev to aftaler, hvoraf den ene gik ud på at udvikle gasturbiner med UGTC og en anden turbineforsyning til Shanghai Electric og Benxi Steel; havnemyndighederne i Trieste og Geneve indgik en aftale med konstruktionsgiganten CCC. Cassa Depositi og naturgas-forsynings-selskabet Snam underskrev en aftale med Silkevej-fonden om investeringer langs Silkevejen; Institutet for udenrigshandel indgik en aftale med Suning for skabe en platform til fremme af den italienske livsstil i Kina; og Danieli Group underskrev en kontrakt med China Camc Engineering om opførelse af et stålværk i Aserbajdsjan. De institutionelle aftaler, udover hensigtserklæringen om BRI-samarbejdet, omfatter samarbejde om innovative iværksætterprojekter og elektronisk handel, samt samarbejde

mellem de to rumagenturer, landbrug og kultur, sundhed og medier.

Zepp-LaRouche I Milano: 'Hvad Italien gør lige nu er af den største historiske betydning'

Den 14. marts (EIRNS) – Idet hun talte ved en konference i Milano i går om “Italien og den nye silkevej”, fremlagde Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, et strategisk perspektiv for en hurtig forening af det nuværende smuldrende Europa omkring dets deltagelse i udviklingen af det eurasiske kontinent og det store Bælte- og Vejinitiativ, et skridt, som hun antydede kunne blive den udslagsgivende faktor til at flytte verden væk fra den truende fare for udryddelse med kernevåben.

Potentialet for dette skifte “vokser hurtigere, end man tror”, fortalte hun seminaret.” Min prognose [er, at] perspektivet for at forene Europa – ikke nødvendigvis under EU-bureaukratiet, men som i de Gaulles opfattelse mere som et “Fædrelandenes Europa”, der forener sig med Kina, med Rusland, med Bælte- og Vejinitiativet, den Eurasiske Økonomiske Union og de europæiske lande, for fuldt ud at samarbejde i dette nye paradigme – at dette perspektiv absolut er til stede.”

“Det er også den eneste måde, hvorpå Europa kan påvirke den strategiske situation,” tilføjede Zepp-LaRouche. Hun uddybede:

“Fordi hvis man havde et forenet ‘Fædrelandenes Europa’, der

samarbejder med Bælte- og Vejinitiativet, herunder Tyskland og Frankrig, ville det være den bedste måde at få USA til også at opgive sin modstand – hvilket, som jeg sagde, ikke er præsident Donald Trump selv, men disse andre kræfter – og få USA til at deltage i det nye paradigme. Og jeg tror, at det er det eneste håb vi har for at undgå en katastrofe, hvor vi vil ende med Tredje Verdenskrig med atomvåben, hvilket betyder udslettelsen af civilisationen.

“Så i den forstand er det, som Italien gør lige nu, af den største historiske betydning; fordi Italien, med hvad Italien gør, med dets aftale-memorandum [for Bæltet og Vejen], men også dets ‘joint ventures’ med Kina i Afrika, kan blive rollemodellen for alle de andre europæiske lande.”

Det Britiske Imperium og dets neo-konservative håndlangere vil blive drevet til vanvid, både af hvad Zepp-LaRouche foreslår, og af hvor og hvornår hun foreslog det. Hun er jo, når alt kommer til alt, en tysk politisk leder, samt lederen af det Internationale Schiller Institut, og ved hvad hun taler om, når det gælder Tyskland.

Dette initiativ kommer netop som Hendes Majestæts regering i Storbritannien – med premierministerens mislykkede Brexit-afstemninger i Parlamentet – har demonstreret for hele verden, at det er dysfunktionelt og ved at falde fra hinanden.

Mens de fumler rundt derhjemme, dukker Helga Zepp-LaRouche – hvis nyligt afdøde mand, Lyndon LaRouche, det britiske monarki stadig hader og frygter som dets førende modstander gennem det sidste halve århundrede – dernæst op i Italien og taler ved en konference, som den LaRouche-associerede organisation MoviSol i Italien har været med til at sponsorere sammen med den lovgivende myndighed i Lombardiet. Desuden var den første taler ved konferencen den italienske undersekretær for ‘Ministeriet for Økonomisk Udvikling’ og medformand for regeringens ‘Task Force China’, Michele Geraci, på hvem Londons presseimperium netop har fokuseret deres skældsord,

som den angivelige arkitekt bag Italiens tiltrædelse til 'Bæltet og Vejen'.

Og dette finder sted en uge før den kinesiske præsident Xi Jinping besøger Italien fra 22.-24. Marts, hvor han forventes at underskrive et aftale-memorandum om Italiens deltagelse i Bælte- og Vejinitiativet.

London og de vilde neo-konservative i Washington, D.C. har truet den italienske regering med ruin og udelukkelse fra "deres klub", hvis det skulle fortsætte dette MoU (Memorandum of Understanding), men Italien har hidtil holdt fast på sit – en holdning, som vil opildne resten af Europa også.

De sydlige og østlige nationer i Europa holder fast i at se det nye paradigme, der dukker op i Asien, som deres store håb; grækerne påpeger, at EU og de vestlige finansinstitutter, der raser imod de europæiske forbindelser med Kina, ikke selv tilbyder nogen investeringer; Portugal inviterer et medlem af det 'rådgivende udvalg for Kinas statsråd til bekæmpelse af fattigdom' til at holde fire konferencer på tre dage i denne uge i Portugal, om hvordan Kina eliminerer fattigdom.

Nu banker Bæltet og Vejen på dørene til Frankrig og Tyskland.

EU lækker indhold af Italien-Kina-memorandum i forsøg på sabotage

Den 9. marts (EIRNS) – Talerør for EU-systemet, 'EURACTIV', har lækket det angivelige indhold af udkastet til memorandum,

der skal underskrives af Italien og Kina under Xi Jinpings kommende besøg i Rom den 22. marts, med den hensigt at sabotere det. Ifølge Euractiv planlægger Kina at samarbejde med Italien om udvikling af "veje, jernbaner, broer, civil luftfart, havne, energi og telekommunikation", som en del af Beijings Bælte- og Vejinitiativ. Dokumentet siger også, at Kina søger at samarbejde med EU's investeringsplaner "ved at støtte synergien mellem Bælte- og Vejinitiativet og prioriteter udpeget i investeringsplanen."

Notatet, som oprindeligt blev udarbejdet i september, siger, at Kina og Italien "vil fremme synergien og styrke kommunikation og koordinering " samt "forbedre politisk dialog" om "tekniske og lovgivningsmæssige standarder."

"En kilde afslørede sent torsdag aften [d.7. marts], at teksten, som EURACTIV i øjeblikket er i besiddelse af, vedrører forslag fremsat af den kinesiske stat. Og at den endnu ikke har ændringer, der er foretaget af den italienske regering.

"Det lækede memorandum sætter rammerne for mindre specifikke samarbejdsaftaler og kommercielle aftaler, herunder nye investeringer af kinesiske virksomheder i havnen i Trieste...

"EURACTIV er informeret om, at der blandt de øvrige aftalesigneringer, der er planlagt til Xis besøg, er en der vil fremme samarbejdet mellem de to nationale el-operatører, 'State Grid Corporation' i Kina og Italiens 'Terna'. Førstnævnte ejer for øjeblikket 35% af aktierne i 'CDP Reti', et selskab der kontrollerer 29,8% af Terna.

"Flere kontroversielle handelsaftaler og joint ventures kunne etableres, også mellem kinesiske virksomheder og den førende italienske forsvarsvirksomhed Leonardo.

"Derudover er et andet forslag til 'memorandum of understanding' vedrørende e-handel udarbejdet af Handelsministeriet for Folkerepublikken Kina (MOFCOM) under

granskning af Italiens forhandlere.

“Mere generelt afslører dette memorandum, at der kunne indgås aftaler om yderligere tilpasninger inden for transportsektoren, med en forståelse for at “begge parter deler en fælles vision om forbedring af tilgængelig, sikker, omfattende og bæredygtig transport.

“EURACTIV forstår, at alle ovenstående planer er initiativer foreslået af Kina.”

NYHEDSORIENTERING JANUAR- FEBRUAR

2019: Overvind geopolitik og rens Lyndon LaRouches navn

Download (PDF, Unknown)

Et nyt Bretton Woods-system.

Det følgende uddrag stammer fra en politisk erklæring med titlen “Vejen frem: Et foreslået grundlag for en tværpolitisk aftale og indsats for indenrigs- og international økonomisk politik”, og er udstedt den 15. januar 2019 af LaRouches

Politiske Aktionskomité i USA. De politiske tiltag, der præsenteres heri, er også nødvendige for Danmark og andre nationer. Den første del af forslaget vedrører LaRouches fire love: 1. Glass/Steagall-bankseparation; 2. etablering af et nationalt bankkreditsystem 3. brug af statslig kredit til forøgelse af produktiviteten og energigennemstrømningstætheden gennem bl.a. moderne infrastruktur og 4. videnskabelige haste-programmer, i særdeleshed atom-fusionsenergi og et program for rumforskning. Her er afsnittet om etableringen af et nyt internationalt Bretton Woods-kreditsystem:

Udover de ovennævnte indenrigspolitiske tiltag er der også et presserende behov for handling på den internationale politiske front. Præsident Trump har klart forpligtet sig til princippet om national suverænitet og er imod globaliseringen; han har udtrykt ønske om at forbedre forholdet til Rusland og Kina; men han har endnu ikke taget fat på nødvendigheden af et nyt Bretton Woods-system som en del af hans økonomiske dagsorden.

Og alligevel er den største hindring for at sikre vort lands fulde økonomiske genrejsning, og at sikre verdensfreden baseret på den økonomiske udvikling af hele planeten, at præsident Nixon den 15. august 1971 forlod Bretton Woods-systemet, herunder systemet med faste valutakurser og guldreserve-systemet, som blev indført af Franklin Roosevelt, før han døde. Bretton Woods-systemet var ligesom Glass/Steagall-loven baseret på det amerikanske systems økonomiske metoder, i modsætning til det britiske systems imperialistiske metoder, som blev fremsat af John Maynard Keynes, men afvist af Roosevelt.

Det er i dag en stor parodi, at der i den såkaldte 'Internationale Progressive Bevægelse' – grundlagt af senator Bernie Sanders samarbejdspartner Yanis Varoufakis – er dem der taler for at skabe et nyt Bretton Woods baseret på Keynes ideer, som Roosevelt afviste, for at håndhæve deres anti-Roosevelt grønne dagsorden.

I modsætning til Varoufakis har Lyndon LaRouche igennem årtier foreslået en ny Bretton Woods-aftale, der skal lanceres på grundlag af en firemagts-aftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien, hvilket ikke blot ville tillade den største økonomiske renæssance i verdenshistorien, men også sikre global fred.

Grundlaget for et sådant samarbejde eksisterer allerede. Med Bælt og Vej-Initiativet har Kina foreslået en ny politik for samarbejde mellem alle verdens lande for at overvinde fattigdom og underudvikling gennem investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Dette er helt parallelt med den politik, som Lyndon og Helga LaRouche foreslog: en politik for opbygning af en Verdens-Landbro, som nu hurtigt bliver til en ny form for økonomisk samarbejde, der har bragt optimisme og håb for fremtiden for mange lande i udviklingssektoren. Snarere at se den økonomiske opstigning af Kina, der dog er en nation på næsten 1,4 mia. mennesker, som en trussel, der skal undertrykkes, hvilket nogle tænketanke taler for, bør USA samarbejde med Kina og andre nationer i 'joint ventures' for at opbygge en ny æra i den menneskelige civilisation. Det historiske gennembrud som Kina har gjort ved med succes at lande på Månens fjerne side, og for første gang i historien at bringe biologisk liv til et andet himmellegeme – Månen – i form af en levende bomuldsplante, viser, at Kina er engageret i opdagelsen af nye fysiske principper i universet og ikke blot "stjæler vores teknologi", som anti-kinesisk propaganda ellers forsøger at antyde. Det kan kun være i De Forenede Staters interesse at samarbejde med Kina og bygge videre på det fremragende forhold, som præsident Trump har etableret med præsident Xi Jinping.

Dette er helt i tråd med den vision, som Franklin D. Roosevelt nærede i forbindelse med dannelsen af det oprindelige Bretton Woods-system ved slutningen af Anden Verdenskrig.

Principperne, som et sådant system skal baseres på, er som følger:

1. Alle former for imperialism, herunder såkaldte globalistiske institutioner, må afvises. I stedet skal den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat respekteres. Desuden skal samarbejdet mellem suveræne nationer understøttes for at fremme de ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gavn for alle og enhver.

2. I modsætning til outsourcings-politikken for at udnytte billig arbejdskraft skal fremskridtene i arbejdskraftens produktive evne i hele verden betragtes som i den vitale strategiske interesse for alle og enhver.

3. Teknologi skal forstås som det uundværlige middel til, ikke alene at øge samfundets potentielle relative befolkningstæthed, men også uomgængeligt for at opretholde selv det nuværende niveau af befolkningspotentiale.

4. Den generelle udvikling af den produktive arbejdskraft i alle suveræne stater, i særdeleshed i de såkaldte udviklingslande, kræver global vægt på: a) at øge de procentuelle andele af arbejdsstyrken, der beskæftiger sig med videnskabelig forskning og relaterede funktioner inden for forskning og udvikling; b) at øge det absolutte og relative omfang af produktion af kapitalgoder og også omsætningsgraden i produktionen af kapitalgoder og c) at kombinere disse to faktorer for at fremskynde den teknologiske udvikling i produktionen af kapitalgoder.

5. Høje eksporttrater for produktionen af sådanne kapitalgoder for at imødekomme udviklingslandenes behov er uomgængeligt for den generelle udvikling af de såkaldte udviklingslande: Vores fælles mål og vores fælles interesse er at fremme både den generelle velfærd og fremme forudsætningerne for varig fred.
6. Ved at levere øgede mængder af højteknologiske kapitalgoder til udviklingslande fremmes omsætningsniveauerne i de eksporterende økonomiers sektorer for avancerede kapitalvarer. Som et biprodukt af sådanne øgede omsætninger i den pågældende undersektor af eksportlandets produktion, øges raten for forbedring af teknologien i sådanne varekategorier med store fordele til følge for den eksporterende nations interne økonomi.
7. Importen af avancerede kapitalgoder øger arbejdskraftens produktive evne i den importerende nations økonomi. Dette gør det muligt for den importerende nation at producere sine varer til en lavere gennemsnitlig social pris, og gør det muligt at levere bedre kvalitet og billigere varer som betalingsmidler til de lande, der eksporterer kapitalgoder.
8. De eneste retfærdige og funktionsdygtige relationer indenfor finansiering af verdenshandelen mellem suveræne stater med forskellige økonomiske og sociale systemer er et kreditsystem baseret på faste pariteter af nationale valutaer, pariteter, der er fastsat blandt suveræne stater ved hjælp af en monetær orden med guldreserve.

9. For at forhindre, at et guldreservesystem med faste pariteter udsættes for ødelæggende inflationære spiraler, er det nødvendigt at begrænse udstedelsen af kredit inden for systemet til udlån for import og eksport af fysiske varer i kategorierne "hard-commodities".

Den underliggende positive dynamik i Verden som det Britiske Imperium prøver på at holde skjult for dig

Hvis man lytter til de vestlige nyhedsmedier, skulle man tro, at verden er helt kaotisk og uden noget ordnende princip overhovedet. Ved imidlertid at træde to skridt tilbage og sætte amerikanske og europæiske "aktuelle begivenheder" i sammenhæng med det der sker i resten af verden, er det lettere at se, at hvad der foregår i Vesten er etableringsreaktion på de positive kræfter for forandring, der er på spil over hele kloden. Samtalerne mellem Xi og Kim bevæger sig fremad, og foregriber et muligt andet topmøde mellem Trump og Kim; potentielle fremskridt i samhandelsdrøftelserne mellem USA og Kina; Trumps beslutning om at trække USA ud af Syrien i forbindelse med Astana-processen; Kinas succesfulde landing af Chang'e 4-fartøjet på den fjerne side af månen, og meget mere. Hør med når Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, og Harley Schlanger diskuterer alt det, som medierne

forsøger at skjule for dig!

POLITISK ORIENTERING den 10. januar 2019:

Velkommen til 2019: Ud af kaos kan skabes en ny bedre verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

Kinas Chang'e-4 mission til Månens bagside indleder en ny æra.

Tirsdagens brexit-afstemning: Hvad sker der bagefter?

De gule Vestes er en massestrejke i Frankrig.

Trump trækker de amerikanske styrker ud af Syrien.

Finanssystemets fortsatte disintegration.

Yemenitiske fredsforhandlinger.

Folketingsvalg i Danmark.

Kattegat-broen: Bilbro eller en kombineret bil- og togbro?

Lydfil:

Briter erfarer at det ikke er

så let at dæmme op for menneskelig kreativitet

Det er værd at understrege, at der i løbet af den sidste uge har været to fremragende strategiske udviklinger, bemærkede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag. Den første er den epokegørende præstation af Kinas Chang'e-4-Månemission, som allerede frembringer en "Sputnik"-lignende effekt internationalt, lige fra entusiastiske lykønskninger og invitationer til løbende samarbejde fra Afrika, Latinamerika, Asien og dele af det videnskabelige samfund i Vesten til tænderskærende frustration fra det tyske formiddagsblad Bild Zeitung, som er forfærdet over, at Kina på denne måde har fået forspring overfor Vesten.

Hvad Chang'e-4 viser enhver der er parat til at åbne øjnene, sagde Zepp-LaRouche, er, at Kina er på den rette vej til videnskabsbaseret fysisk økonomisk udvikling, herunder Bælte- og Vej Initiativet; og at Vesten er idiotisk galt afmarcheret og må bringes til fornuft – en opgave der vil være i centrum for Schiller Instituttets kommende konference.

Den anden større udvikling var aflysningen af NASA's invitation til topchefen for Roscosmos, Dmitry Rogozin, som havde planlagt at komme til USA for at tale til ledere fra NASA og holde møder med hans kolleger. Denne handling, der skete på foranledning af demokratiske senatorer og andre, er fuldstændig sindssyg, sagde Zepp-LaRouche: USA kan ikke engang komme til den internationale rumstation uden russiske raketter! Vi saver den gren af, som vi selv sidder på. Hvis vi skal skabe en global alliance for udvikling, der ledes af de fire stormagter specificeret af Lyndon LaRouche – USA, Rusland, Kina og Indien – er aflysningen af Rogozins besøg det værst tænkelige, man overhovedet kunne gøre.

Disse to udviklinger afspejler de igangværende, modsatrettede

processer; og som sådan indkapsler de den opgave, som planeten står overfor i dag.

De foregår i forbindelse med en ulmende massestrejke, der – om end ujævnt – fejer hen over planeten, en ulmen der stædigt undviger britisk kontrol. Dens udtryk omfatter:

- Chang'e-4-missionen: Briterne finder til deres forfærdelse ud af, at når menneskelig kreativitet som sådan fanger menneskers fantasi, er det smitsomt.
- Brexit processen: I takt med at Storbritannien slingrer mod en "hård-Brexit" i forhold til EU den 29. marts, er en større kapitalflugt fra City of London allerede påbegyndt, hvilket – ifølge nogle regnskaber – udgør mere end 10% af aktiverne i den britiske banksektor, for ikke at nævne den langt mere signifikante derivat-spekulationsboble, der drives af London.
- Trumps præsidentskab i USA: Trump fortsætter med at modstå de støjende forsøg på at stoppe hans fastlagte politik om at afslutte de "uendelige krige" overalt. Det er ikke kun Syrien, der står på spil, eller hele Sydvestasien for den sags skyld; det er hele det "specielle forhold" med briterne og deres geopolitiske og økonomiske vanvid.
- Protestdemonstrationer med De gule Veste: Som LaRouche-allierede og tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade har understreget, er det et ulmende massestrejke-fænomen, der finder sted i Frankrig, men det udspringer ikke fra Frankrig – det er en del af den

samme globale proces med afvisning af de mislykkede institutioner, som også ses andre steder.

- López Obrador-præsidentskabet i Mexico: AML0 (Andrés Manuel López Obrador, red.) fører støt Mexico tilbage til sin historiske, nationalistiske politik med økonomisk vækst, et stærkt præsidentskab og respekt for national suverænitet samt ikke-intervention i andre nationer. London troede, de havde dræbt dette Mexico – men de tog fejl.

Ligesom briterne erfarer, mere generelt, at det ikke er så nemt at dæmme op for og dræbe menneskelig kreativitet, når først den er begyndt at brede sig.

Hvad verden behøver nu

Den 3. januar (EIRNS) – Som hele verden nu ved, landede Chang'e-4 i dag på den anden side af månen, menneskehedens første landing dér nogensinde. Som EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche korrekt havde forudsagt, selv før Chang'e-4-missionen formelt blev annonceret i december 2015, er en ny æra begyndt for menneskeheden. Ouyang Ziyuan, fader til og leder af Kinas program for udforskning af Månen, gav i dag et interview til CGTN-TV, hvor han diskuterede sin opdagelse af, at Månens Helium-3 vil forsyne menneskeheden med fusionskraft som energi i de næste 10.000 år. På samme tid blev den store mulighed, som månens bagside tilbyder for lavfrekvent radio-astronomi – flere gange beskrevet af LaRouche PAC's

forskerhold – udnyttet allerede i går, da det kinesiske månefartøj blev koblet sammen med missionens Queqiao-relæstation, hvorved man dannede et sammensat lavfrekvent radioteleskop, der rækker langt ud over vores galakse, idet månens masse beskytter det mod jordens interferens.

Samtidig måler månefartøjet den lokale vandkoncentration med henblik på en fremtidig bemanded landing. Men endnu vigtigere er Chang'e-4's rolle i vores arts historiske fremskridt fra jorden og ud i solsystemet, galaksen og hinsides, der blev indledt mod enorme odds af heroiske tyskere, russere og amerikanere i det 20. århundrede. Men det blev brutalt lukket ned af Storbritannien efter de amerikanske bemandede månelandinger i 1969-72. Endeligt, efter to tabte generationer, er denne menneskehedens store kamp atter genoptaget. Vi erindrer ordene fra den store sovjetiske rumforsker Sergei Pavlovich Korolyov til hans hold på Baikonur den 4. oktober 1957, da Sputnik blev opsendt med succes: »Menneskehedens bedste sønners drømme er blevet til virkelighed – stormen mod rummet er begyndt.«

En ny æra er begyndt, hvis... – hvis, og kun hvis, vi drager klar fordel af den. Hvis vi i stedet går glip af denne sidste chance, kan menneskeheden falde tilbage til forrige århundredes mørke eller værre. På samme dag som månelandingen, den 2. januar (EST – red.), drev præsident Donald Trump den britiske fjende til raseri i et halvanden times TV-transmitteret kabinetmøde, hvor han placerede ansvaret for fred i både Afghanistan og Syrien på disse lande samt deres naboer, herunder Indien, Pakistan og Rusland for Afghanistans vedkommende, Tyrkiet og Rusland, måske også Iran, for Syriens. Præsidenten sagde, at Sovjetunionen i 1979 var i sin gode ret til at intervenere militært i Afghanistan, hvorfra terrorisme oversvømmede unionen. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche har bemærket, åbner præsident Trump døren til en Westfalsk fredsløsning for Sydvestasien – en løsning som Kissinger, der taler for sine britiske herrer, udelukker.

Disse britiske herrer vil aldrig tilgive Donald Trump for dette, så længe han lever. Den fuldstændige afskrift af præsidentens udveksling med sit kabinet er offentliggjort på det Hvide Hus' hjemmeside. Men endnu engang er det, der er yderst vigtigt om denne store forandring, ikke de faktiske omstændigheder i sig selv (endnu mindre kommentarer om dem), men snarere hvad vi, menneskeheden, gør med dem – eller undlader at gøre.

Den udgave af EIR, der udkommer 4. januar, indeholder en tale af Lyndon LaRouche fra marts 1998 med titlen »Mod et Nyt Bretton Woods.« Han talte blandt andet til embedsmænd og rådgivere for daværende præsident Bill Clinton og dermed indirekte til præsidenten selv. Efter at have tegnet et samlet levende billede af ideén om det Nye Bretton Woods-system ud fra dets bestanddele, herunder komponenter som maskinværktøjernes rolle og Den Eurasiske Landbro, var LaRouches ord, når man sætter dem på spidsen: »I siger, at det er alle gode forslag. I indrømmer, at idéerne er smukke. Men I siger, at det 'ikke ligger i kortene'. Lad mig sige jer noget: Tag lederskab eller kom af vejen!« I en artikel i samme udgave af EIR skriver Dennis Speed fra LaRouchePAC's ledergruppe med et kinesisk ordsprog, der peger i samme retning: »De, der siger, at det er umuligt, bør ikke forstyrre dem, der gør det.«

I den nævnte tale fortæller LaRouche den usminkede sandhed om, hvad lederskab er, og hvad det ikke er. Er lederen den, der omhyggeligt analyserer og genanalyserer midlerne (eller tabene) for minutiøst at kunne veje oddsene for succes og fiasko mod hinanden? Vil Trump blive sat for rigsretsdømstolen? Vil denne eller hine forfærdelige ting ske? Eller markerer han dristigt den hidtil usynlige, kritiske vej og sætter alt på spil for sejr, som Tysklands general Alfred von Schlieffen gjorde det i første verdenskrig? Kæmp utrætteligt for at vende flanken, spar ingenting, selvom – som det ofte er tilfældet – slagets fremtidige udvikling endnu

ikke kan forudsiges. Dette er den måde, kampen skal føres, på mange fronter, for LaRouches Nye Bretton Woods.

Løgnen, der er værre end »Russiagate«: Fortielsen af menneskehedens fremskridt

Den 2. januar (EIRNS) – Det nye år begynder med et paradoks, har Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche noteret sig i diskussion med sin organisation i denne uge og i sin nytårstale. Mange nationer i verden bevæger sig hen imod et nyt paradigme for økonomisk samarbejde og fred, væk fra en æra af geopolitiske krige og konfrontationer, der er forankret i kredse omkring det britiske imperium. Dette nye paradigme viser sig ikke udelukkende i det storslåede infrastruktursamarbejde omkring Kinas Nye Silkevej, der bare vokser og vokser; men også i præsident Donald Trumps diplomati vis-à-vis den Koreanske halvø; i Japans forbedrede samarbejde med Rusland samt Japans og Indiens forbedrede samarbejde med Kina; i det forbedrede samarbejde mellem de tidligere krigsførende nationer på Afrikas Horn; ja selv i den potentielle afslutning af tilstanden af »permanent krig« i Sydvestasien ved præsident Trumps, præsident Putins og præsident Erdogans gensidigt forstærkende handlinger.

Alligevel vil den gennemsnitligt »informerede borger« i USA eller Europas nationer aldrig vide noget derom. Medierne i disse lande beskriver overvejende udgangen af 2018 som dystopisk, kaotisk eller håbløs, medmindre de kan have held til at fjerne Donald Trump fra embedet og genoprette »det transatlantiske forhold,« med ledere, der vil indføre

klimaskat og fuldt ud konfrontere Rusland og Kina. Det overraskende konstruktive forhold mellem Trump og Mexicos nye præsident Andrés Manuel López Obrador eksisterer for eksempel ikke for disse medier eller deres godtroende læsere. Men det har øget potentialet for reel udvikling af Nord- og Mellemerika. Det voksende potentiale for fred i Syd- og Sydvestasien eksisterer ikke for dem, kun den formodede »alvorlige fare« det udgør for verden, at amerikanske tropper kommer hjem fra Syrien og Afghanistan!

Fordi Schiller Instituttet, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche har arbejdet i årtier for at forberede paradigmet for Verdenslandbroens udrulning, der nu omfatter snesevis af lande i Bælte og Vej-Initiativet, arbejder de nu som en dominerende faktor internationalt. Idet de har kæmpet for den Westfalske tilgang til en fredsslutning, hvor alle parter indvilger i at »fremme« de andres »nytte, ære og fordel«, konstaterede Helga Zepp-LaRouche, at de nu udøver ekstraordinær indflydelse på trods af et øjensynligt minimalt mandskab. Den reelle fare ligger ikke i den påståede »trussel fra Bælte og Vej-Initiativet mod Europa« eller lignende afsindsudsagn mod menneskehedens fremskridt, men i den overhængende fare for et nyt sammenbrud af det London- og »Wall Street«-centrerede finansielle system, ligeså slemt som i 2008 eller værre.

Nu er de konkrete politiske forslag om at adskille bankerne og om produktiv kredit, som Schiller Instituttet har fremlagt i sine rapporter, på dagsordenen. Disse tiltag samt et produktivt samarbejde inden for rumforskning, udvikling af ubegrænset fusionskraft og udvikling af relaterede plasmateknologier er nu de umiddelbare udsigtspunkter, vi bør have fokus på i 2019. Som Helga Zepp-LaRouche konkluderede i sin nytårstale: »Vi kan forme en ny civilisationens æra, hvor vi overvinder geopolitik en gang for alle. Og jeg vil bede dig om at arbejde sammen med Schiller Instituttet, så vi kan overbevise de resterende nationer, som stadig klamrer sig til de gamle antagelser, og især få de europæiske nationer til at

deltage i det nye paradigme. Vi kan skabe en fantastisk fremtid, hvis vi arbejder sammen.«

Trump går imod imperiet: annoncerer tilbagetrækning fra Syrien, udvikling i Mexico og Mellemerika

Den 19. december (EIRNS) – Præsident Trump er begyndt at finde råderum til at handle efter sine egentlige hensigter, idet han har konsolideret støtten i Senatet under valget, hvilket i store træk gør en rigsretssag umulig, mens det britiske fupnummer, Russiagate, smuldrer. I løbet af de sidste 24 timer har Trump påført to slag mod imperiet, ved at erklære at alle amerikanske tropper og operatører fra udenrigsministeriet vil blive trukket hurtigt ud af Syrien og samtidigt erklære, at USA og Mexico vil fortsætte med store fælles investeringer i jobskabelsesprogrammer i de fattigdomsramte (og narkotikainficerede) områder i det sydlige Mexico og de centralamerikanske nationer Honduras, El Salvador og Guatemala.

Om Syrien tweetede præsidenten: “Vi har besejret ISIS i Syrien, min eneste grund til at være der under Trump-præsidentskabet.” Hans talsmand bekræftede, at tilbagetrækningen vil fortsætte i hast. Ifølge New York Times har nogle Pentagon-embedsmænd kæmpet med næb og kløer for at stoppe ham, eller i det mindste gøre det til en gradvis

tilbagetrækning, men Trump ville ikke give sig. Dette skete på den samme dag, som "Astana-gruppens" garantier for våbenhvilen i Syrien, Rusland, Tyrkiet og Iran, kom til enighed med syrerne og FN om at oprette et forfatningsudvalg for at udarbejde en forfatning for en ny syrisk politisk struktur. Trump har gentagne gange understreget, at han ikke er interesseret i et regimeskifte i Syrien eller andre steder. I Mexico har Trump fundet fælles fodslag med den nye mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (eller AMLO, som han kaldes) om de nødvendige midler til at håndtere den ulovlige migrationskrise – at skabe arbejdspladser. AMLO sagde tirsdag formiddag: "Dette er en ny, anderledes måde at håndtere migrationsproblemet på, som omhandler årsagerne. Dagen kommer snart, hvor folk ikke behøver at emigrere fra Mexico – i det mindste er det min drøm. "Aftalen som blev indgået i går, vil omtrent fordoble USA's planlagte investeringer i regionen, måske med over 10 milliarder dollar.

Nu begynder kampen for at gøre dette initiativ til starten på det kæmpe regionale infrastrukturprogram, der kræves for at besejre narkokartellerne og den enorme fattigdom i regionen, som f.eks. at bygge jernbanen, der forbinder kontinenterne i Nord- og Sydamerika, der er foreslået lige siden McKinley-administration. Det er netop dette engagement i fred gennem udvikling og samarbejde med Rusland og Kina i denne vision for fremtiden, som har drevet det vanvittige Britiske Imperiums indsats for at bringe Trump til fald. Det MI6-fabrikerede svindelnummer om "aftalt spil med Rusland" er blevet afsløret som et totalt bedrageri, og selvom Mueller og hans team fortsætter med at fremstille så mange potentielle anklager mod Trump som muligt (ingen har noget at gøre med Rusland, Muellers tildelte mål), bevæger Trump sig videre.

Det britiske Overhus slap katten ud af sækken den 18. december med en rapport udgivet af "Komiteen for Internationale Relationer" med titlen: "Britisk Udenrigspolitik i en omskiftelig Verden". Ligesom imperier har for vane, når de

nuværende midler til at drive en verdensmagt er ødelagt, lister de ikke stilfærdigt væk i natten. Deres midler i de sidste mange årtier, efter Franklin Roosevelt og John F. Kennedys død, har været at bruge amerikanske "muskler" for at gennemføre britisk imperial politik – udkæmpe koloniale krige i Sydøstasien og Sydvestasien og pålægge "IMF betingelser" for at forhindre enhver reel udvikling i de tidligere kolonier. Overhusets rapport jamrer over, "at skaderne på de amerikansk/britiske relationer (briternes vigtigste internationale forhold), hvis Trump skulle vinde det næste præsidentvalg, vil blive længerevarende, og regeringen ville blive nødt til at lægge mindre vægt på at nå en fælles amerikansk/britisk tilgang til de vigtigste problemer i dag, end det har været tilfældet tidligere". Faren ved dette, tilføjer de, er at Kina og Rusland også udgør en trussel mod den "regelbaserede internationale orden" (deres eufemisme for det Britiske Imperium). Og Indien, frygter de, kan også slippe væk fra deres imperiale styre.

Her har vi det – imperiet er bange for den potentielle samling af USA, Rusland, Kina og Indien, "De Fire Magter", som Lyndon LaRouche længe har insisteret på er den nødvendige minimum af kraft, der behøves for at afslutte det britisk-kontrollerede verdensfinansielle systems magt, og, gennem en ny Bretton Woods-konference med andre ligesindede nationer, i stedet oprette et kreditsystem med faste valutaer, baseret på hamiltoniske principper for global udvikling. Kinas Bælte og Vej-Initiativ eksisterer allerede som strukturen (foreslået af LaRouche i 1990'erne) der er nødvendigt for at lancere et nyt paradigme for global udvikling – hvilket forklarer den nuværende masseudgydelse af hysteriske angreb på Kina og Bælte og Vej-Initiativet, ved simpelthen at fornægte virkeligheden af det økonomiske mirakel skabt af Kina i løbet af de sidste 40 år, og deres intention om at gøre processen tilgængelig for hele verden.

Den kendsgerning at det nuværende London/Wall Street-baserede

finanssystem nu er i de første stadier af opløsning, som i stigende grad anerkendes af de finansielle oligarker selv, øger simpelthen nødvendigheden af at bringe disse nationer sammen for en ny Bretton Woods-proces. Det eneste der står i vejen er det Britiske Imperium. Er det ikke på tide at afslutte det? Albion delenda est.

Løgnene imod Kina, Rusland og Trump kommer fra de britiske neoliberale, som har bragt deres eget system på fallittens rand.

Uddrag fra Helga Zepp-LaRouches webcast –

Løgnene imod Kina, Rusland og Trump kommer fra de britiske neoliberale, som har bragt deres eget system på fallittens rand.

Med den succes som Kina har haft med at hæve levestandarden for befolkningen i de sidste fire årtier, hvorfor bliver landet så udsat for en kampagne med sådanne “ondsindede fabrikationer” (i *Foreign Affairs*, ARTE-dokumentar og i medierne generelt) – især da Kina arbejder for at hjælpe andre nationer med at opnå lignende resultater med sit Bælte og Vej-Initiativ? Hvorfor de konstante angreb på Putin og Rusland? Og hvorfor optrapningen af Mueller imod Trump, da han ikke har fremlagt noget bevis for “russisk indblanding”, hvilket er

hvad Russiagate skulle dreje sig om?

I dagens webcast opfordrer Helga Zepp-LaRouche seerne til at studere de store filosofers værker, herunder Platon, Cusa, Leibniz, Schiller, Einstein og hendes mand Lyndon LaRouche, for at udvikle deres evne til at lytte til deres egen indre stemme for at være i stand til at "tænke selv", så de kan besvare disse spørgsmål for sig selv.

Mens det britiske Overhus beklager udsigten til afslutningen af det "særlige forhold" (mellem Storbritannien og USA, red.), tog Trump to store skridt væk fra det gamle paradigme, og indvilligede i at arbejde sammen med Mexico i projekter om økonomisk udvikling i Mellemamerika, og annoncerede afslutningen af USA's militære intervention i Syrien.

Hun opfordrede vores seere til at bruge ferien til at læse og diskutere gode ideer med familie og venner.

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2018:

**Kun Glass/Steagall-
bankopdeling og et Nyt
Bretton Woods-kreditsystem
kan håndtere et nyt**

finanskrak

Download (PDF, Unknown)

London og Wall Street kan ikke overleve til 2020; angriber et kinesisk lederskab, der tænker årtier frem

Den 17. december (EIRNS) – Hvis vi skal have held med at få præsident Donald Trump til at rette sin opmærksomhed imod den økonomiske krise, som nu rammer USA, skal de skændige angreb på Kina, som især fremføres af neokonservative medlemmer i hans administration og af uvidende europæiske »ledere,« bringes til tavshed. Det, der bevæger disse figurer, som f.eks. Trumps nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, til at storme frem som Alcibiades og lidenskabeligt søge en ny »Thukydids fælde«, er det samme finansielle sammenbrud, som er på vej til at tage London og Wall Streets megabanker ned og hele den »neoliberale« orden med. De deler ikke præsident Trumps overbevisning om, at stærke økonomiske fremskridt og stormagtssamarbejde er muligt. De deler kun Wall Street og »City of London«s elites pessimisme, som venter endnu et kollaps – større end det sidste. Og folkene i flere og flere vestlige nationer har siden Brexit-folkeafstemningen midt i 2016 gjort oprør mod deres neoliberale orden.

Intet kunne påvise denne ekstreme »vi-har-ingen-fremtid«-pessimisme mere gennemført, end det ondskabsfulde psykologiske angreb på Kinas præsident Xi Jinping, der fyldte et helt program på den fransk-tyske fælles offentligt finansierede tv-kanal, ARTE TV (se <https://www.arte.tv/de/videos/078193-000-A/die-welt-des-xi-jin-ping/> – red). Denne plaprende »psykoanalyse på afstand,« hvor man bagvasker en leder, hvis forslag for økonomisk fremgang på grundlag af samarbejde har vundet i snesevis af nationers respekt, er et nyt lavpunkt i Vestens adfærd, som vil være det rene selvmord for de vestlige nationer, hvis det tolereres. Ved på diplomatisk vis at bruge Bælte og Vej Initiativet med dets store projekter til at udvikle Afrika og gradvist at udrydde landdistrikternes fattigdom, viser Xi med al tydelighed, at han tænker fremad mod den fremtid, som menneskeheden kan skabe i 2050 og derudover. De mere og mere skingre angreb på Xi og Den Nye Silkevej kommer, efterhånden som de amerikanske og europæiske gældsmarkeder går i stå, aktie- og obligationsmarkederne falder, de faste ejendomsmarkeder falder og den europæiske økonomiske vækst igen bliver negativ.

De transatlantiske bankers »alting-boble« vil briste meget snart; derfor denne holdning til Kina og Rusland. Præsident Trump mener stadig, at han muligvis kan samarbejde med disse stormagter – både for fred og for hurtig økonomisk udvikling, og han mener, at menneskehedens teknologiske fremskridt ikke er underlagt »klimaforandringer.« Men det kræver et langtrækkende klarsyn om menneskelig fremgang, som præsidenten endnu ikke har tilegnet sig. Ellers ville han ikke, uvidende og uforberedt, lade finansiel ruin ramme USA.

Det kræver, som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag understregede, det fulde 50-årige klarsyn for menneskets fremskridt, som Lyndon LaRouche har fremlagt i sine bøger, som f.eks. {Earth's Next 50 Years} (Jordens 50 kommende år – red.). Og det kræver {omgående} tiltag, såsom

genindførelsen af Glass-Steagall-loven til beskyttelse af produktiv bankvæsen og økonomi mod Londons og Wall Streets krak. Med et sådant fremsyn ville Trump være i stand til at afværge de nye koldkrigeres angreb på ham og arbejde med Xi, Putin og Modi i Indien for at lancere en ny og levedygtig monetær orden, et nyt »Bretton Woods«.

POLITISK ORIENTERING den 13. december 2018: EU i opløsning: Fransk protestbevægelse seneste udtryk for oprør fra Vestens befolkning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

1. del: Indlæg:

2. del: Diskussion:

Kaos i Europa mens Den nye Silkevej anviser løsningen

Den 12. december (EIRNS) – De tidligere grundpiller i den Europæiske Union – Frankrig, Storbritannien og Tyskland – fortsætter med at svækkes i et utroligt tempo, selv mens momentum for den Nye Silkevej vokser med en lige så utrolig hastighed. Det er helt oplagt, at det ene er løsningen til det andet. Helga Zepp-LaRouche observerede i dag, at mange iagttagere nu noterer sig det indlysende – Kinas model har løftet 800 millioner mennesker ud af fattigdom og tager processen ud til verden gennem deres Bælte og Vej-Initiativ, mens EU lider under økonomisk forfald, lønnedgang og politisk kaos. Hvem ville argumentere til fordel for den nuværende vestlige model, bortset fra idioter? Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) udgav sin globale løn-rapport for 2017 i slutningen af november, hvoraf det fremgår, at den globale lønstigning var den laveste siden 2008, tæt på nul, selv om den var 4,3 % på de nye markeder, primært på grund af Bælte og Vej-processen. Lønnen faldt faktisk i Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien (Italien, Spanien og Portugal har nu tilsluttet sig Bælte og Vej-Initiativet).

På den anden side af debatten konkluderede en undersøgelse, der blev udgivet i september af AidData fra "College of William and Mary", om de "kinesiske infrastrukturprojekter og udbredelsen af økonomisk aktivitet i udviklingslande", at i modsætning til uligheden som følge af mange af de vestlige investeringsprojekter i udviklingssektoren: "Vi finder, at kinesiske udviklingsprojekter generelt, og især kinesiske transportprojekter, reducerer økonomisk ulighed indenfor og mellem decentrale lokaliteter" og "producerer økonomiske effekter, der fører til en mere ligelig fordeling af den økonomiske aktivitet. "Undersøgelsen blev finansieret af FN, Singapores ministerium for uddannelse, USAID og fonde i USA og

Europa. Konferencer, der fremmer Bæltet og Vejen, foregår nu i Asien, Afrika, Europa og Latinamerika i et tempo på omkring et dusin hver uge. Så meget for snakken om kinesisk "imperialisme" og "gældsfølde".

I Frankrig forsvinder De gule Vestes protester ikke, på trods af præsident Emmanuel Macrons kapitulation i mandags til nogle få af deres krav. Flere demonstrationer er planlagt til weekenden. Venstrepartierne i Nationalforsamlingen har fremsat en opfordring til afstemning om mistillid til regeringen, som finder sted torsdag eftermiddag, 13. december. Selvom det er usandsynligt at den vedtages, vil det tvinge regeringen til at afsløre deres budget for næste år; et budget som forventes at skubbe udgifterne langt over EU's pålagte grænser på 3 % af BNP. EU har allerede sagt, at EU i modsætning til deres åbne konflikt med Italien over Italiens afvisning af at skære deres budget (på bekostning af befolkningen og økonomien) ikke planlægger at kritisere Macron for at gøre det samme for at redde sit skind. På den konservative side tweetede Marine Le Pen, leder af det franske nationale protestparti, at Macron gav et par indrømmelser, men han "nægter at indrømme, at hans ledelsesmodel bliver udfordret. Denne model repræsenterer overdreven globalisering, illoyal konkurrence, udbredt frihandel og massiv indvandring med alle dets sociale og kulturelle konsekvenser. Kort sagt, Macron har netop lavet et strategisk tilbagetog!"

Situationen er den samme i London, hvor premierminister Theresa May blev udsat for et mistillidsvotum i sit eget konservative parti i aftes. Hun overlevede afstemningen – 200 mod 117 – men hun måtte love ikke at lede partiet frem mod det næste planlagte nationale valg i 2022. Mange observatører af processen advarede om, at hvis så mange som 100 konservative stemte imod hende, ville det være meget vanskeligt for hende at beholde magten. Efter at have annulleret den planlagte parlamentsafstemning om hendes falske Brexit-plan i tirsdags, indrømmende at det ville være blevet grundigt

forkastet, er hun langt fra sikker i sin stilling. Kilder i Storbritannien har fortalt til EIR, at ingen fra noget parti ønsker hendes job på nuværende tidspunkt, da der ikke er nogen vej ud af det hul, som hun har skabt for landet ved at holde Brexit-processen hemmelig indtil sidste øjeblik.

Samtidig eksploderer skandalen om den britiske regeringsfinansierede undergravende operation, kendt som "Integrity Initiative", og dens overordnede gruppe, Institute for Statecraft, både for regeringen og de britiske efterretningstjenester. Oprettet for at drive skjulte operationer i alle lande i Europa og USA, for at forgifte ethvert konstruktivt forhold til Rusland, er de nu blevet taget i angrebet på oppositionspartiet Labour, herunder at kalde Jeremy Corbyn en "nyttig idiot" for russerne – ligesom MI6 foretog skjulte aktioner for at forstyrre det amerikanske valg i 2016, og fejlagtigt udpensle Trump som en russisk håndlanger. Det hackede materiale er anerkendt for at være korrekt, men udenrigsministeriet har patetisk hævdet, at lækagen var et beskidt russisk trick- indrømmende som sædvanlig, at der ikke er noget bevis, men det må simpelthen være russerne!

Valget er klart for alle dem, der er enige med Friedrich Schiller i, at vi alle må være "patrioter i vores nationer og borgere i verden." Imperiets hensygnende styrke må aflives gennem et nyt Bretton Woods, Glass/Steagall-lovgivning og en tilbagevenden til videnskabelige og industrielle fremskridt, mens imperialistisk og krigerisk geopolitik erstattes af en win-win-politik, karakteriseret ved Den nye Silkevej. Det er nu det gælder.

Afskriftet af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets og EIR's seminar for diplomater den 29. november 2018

(Vi er i gang med at oversætte talen til dansk.)

Helga Zepp-LaRouche addressed the seminar via video conference from Germany. In addition EIR Economics Editor Paul Gallagher by pre-recorded video from Virginia, and Hussein Askary in person addressed the seminar in Copenhagen. Diplomats from nine countries attended the seminar, as well as members and contacts of The Schiller Institute.

TOM GILLESBERG: Helga Zepp-LaRouche was very beautifully introduced, I think, by Hussein Askary, in his presentation going through the fantastic road. She as the founder of the Schiller Institute has taken upon herself as the "Silk Road Lady" in bringing about this Belt and Road policy, the New Silk Road policy. So we are very proud and very happy to be able to have her on here live to discuss what is in the situation the world is in right now, after the U.S. midterm elections, and here, the day before we'll have the G20 summit taking place in Buenos Aires.

So, Helga, thank you for being here with us. The word is yours.

HELGA ZEPP-LAROCHE: Well, I want to say hello to you and I'm very happy to be able to speak to you, even if it's only via video. Obviously, we have reached a very important point in history, and for once, I have to agree with President Macron of France, who just said that the upcoming G20 meeting better

produce some real results, or else, such a gathering of the heads of state would be even counterproductive.

Now, I agree with that.

We have made a campaign for the last several weeks and actually months, that basically what should be the outcome of this G20 meeting. Given the fact that we have both war danger, as was demonstrated very acutely again in the case of the incident in near the Kerch Bridge in the Black Sea, and the general situation between the major nuclear powers is not exactly a calm one, so we have the danger of nuclear war, potentially. Then, we have the immediate danger of a repetition of the financial crash of 2008, except this time, it could be much, much worse, because all the parameters are much worse than in 2008.

In light of these two existential crises, we have defined what should be the outcome of either the G20 meeting or, at least, of those heads of state where one can expect they can go in the direction of establishing a new paradigm: And that refers to President Trump, Putin, Xi Jinping, Prime Minister Modi, and possibly others, Prime Minister Abe, and maybe some other heads of state and government. And what we defined as the absolutely necessary outcome, is that they establish a New Bretton Woods system to replace the presently completely bankrupt financial system, with a New Bretton Woods, which would be in the position of the old Bretton Woods system, however it would include the added features which Franklin D. Roosevelt originally wanted, namely, to end colonialism for the developing sector, which then, unfortunately was not implemented, because Roosevelt died, and the Bretton Woods was established by Truman and Churchill, at least under their political guidance.

And obviously, a New Bretton Woods would only function if it is accompanied by Four Laws which were defined by Lyndon LaRouche already in 2014, as the absolutely necessary changes

in the financial and economic system, being: first, the implementation of Glass-Steagall banking separation; secondly to go to a national bank, to bring the power of credit generation back under the control sovereign powers, under the sovereign control of governments; and thirdly, to create an international credit system; and fourthly, to increase the productivity of the world economy by going for a crash program for a fusion economy and establish more close international space cooperation to get the necessary increase in the productivity of the world economy.

Given the fact that it cannot be expected that all countries of the G20 will agree with that – I can easily imagine that those which are absolutely tied to the City of London and the opposition to Trump coming from Wall Street, that there will be some countries that will absolutely oppose such a solution. And therefore, we have proposed that it can only be the cooperation of those countries which are powerful enough to resist the power of these financial centers, London and Wall Street, and that can only be: President Trump, President Xi Jinping, President Putin, and prime Minister Modi, the four powers together, which represent both the largest nuclear powers, the largest economies, the largest populations, that they have to work together.

Obviously, that potential exists. And since President Trump has again and again reiterated, in the election campaign and again after he became President, that he wants to improve the relationship with Russia, and the entire Russiagate was launched in order to prevent that from happening. Now, Russiagate, by now, is pretty much discredited, and despite the tensions with China on the trade issue, there are positive signs that both China and the United States may be willing to find an agreement to overcome the present war of tariffs.

That potential clearly exists, and it is very obvious, that on that hangs the question, will mankind be able, in light of existential dangers, be able to give itself a governance,

structure of government, which allows the long-term sustainability of the world population. And that that is a very acute question you could see, for example, by the fact that the present Chinese ambassador to the United States Cui Tiankai just yesterday issued a very clear warning that the world must learn the lessons of the Great Depression of the 1930s, resulting in World War II, and he warns that the inability to resolve the present tensions could lead to a new world war, and a new financial crisis worse than the Depression of '30s.

The same Ambassador Cui, already in a speech about a year ago in New York, had basically posed the question: What is going to be the relation between the United States and China? He said that in history, there were 16 cases where the dominant power was replaced by a rising power – referring obviously to the present situation between the United States and China – and that in 12 cases, this led to a big war; in 4 cases, it led to a situation where the rising power simply replaced the up to that point dominant power, and it did not lead to war. And he emphasized that China does not want, at all, either, naturally the situation of war, but it also does not attempt to replace the United States as a dominant power in the world, but that the policy of China is propose a completely new set of international relations of a win-win cooperation between sovereign powers and respect for the sovereignty of the other, respect for the different social system of the other country without interfering into the internal affairs, and simply have a cooperation for the mutual benefit of all participating in this new system.

And that is, in my view, what we have seen in reality in the last five years, since President Xi Jinping proposed the New Silk Road in Kazakhstan in September 2013. And we have seen the enormous development of the New Silk Road in the meantime, including more than 100 countries and having completely transformed the spirit in Africa, which has been caught by the

Spirit of the New Silk Road due to massive investments in infrastructure, industrial parks, energy projects and similar things. The same is true for almost all of Latin America, many countries in Asia and even some Europe countries which are absolutely seeing the advantages of cooperating with this new system.

Now, it took the West, or better, Western think tanks and media, almost four years before they even admitted that this was going on. I mean, this was going a spectacle: Because here you have the largest infrastructure project in history, ever, already now about 30 times as big as the Marshall Plan, and the Western media would not take note of it! Then, about a year ago, they realized this was absolutely unstoppable, so they started a whole barrage of slanders and attacks on this New Silk Road, and quite telling, was that the channel of the Anglo-American establishment, the New York Times, over the last weekend and the weekend before, had I think altogether some 10 or 12 articles on the New Silk Road, in which they admit, basically, well, it's unstoppable, it's here, the West was completely wrong by thinking that if you offer to China to be a member of the WTO and join the free trade system, that eventually China would take over the Western liberal system, Western democracy, or, if they would refuse that, they would simply collapse under the burden of an autocratic leadership.

And the New York Times begrudgingly admits that this was a wrong estimate, that China had not adopted the Western democracy model, and it for sure has not collapsed. But it has the astounding recording of 40 years of uninterrupted economic growth rates, which have completely transformed not only China, but also much of the world economy, and that China now has a middle-class, well-to-do part of the population of 400 million, and this will be doubled in the next 10 years. And basically, the Chinese model is attractive to many countries in the world.

They basically say, as a conclusion, that the only way to deal

with that is the effort to contain China, and if need be, confrontation and even war. And some American general has already said a couple of weeks ago that a war between the United States and China is more likely in the next 50 years, than not.

So this is obviously the famous “Thucydides trap”: This refers to the situation in ancient Greece, the rivalry between Athens and Sparta, which led to the Peloponnesian War, and as a consequence – which people don’t usually mention, when they talk about the “Thucydides trap” – the demise and collapse of ancient Greece.

That is the obvious question: Can the West relate to the fact that China is rising, that there is nothing you can do about it, because, first of all, China was a country which was the leading economic and cultural power over many centuries for the last millennia, with only a very short interruption. And it is deciding to go back, not to replace other countries, but to take a leading role on the world stage. And since the Chinese government has a policy which allows it to do that, mainly by putting the emphasis on continuous innovation, of leapfrogging to the most advanced technologies, of putting a lot of emphasis – they have the most advanced fusion power research program; they have a very, very advanced space exploration program; and they are putting a lot of emphasis on education, excellence in education for the young people, combined with Xi Jinping emphasizing the need to have especially an aesthetical education of the youth, and also the older people. Because aesthetical education goes in the direction of the beauty of the mind and the beauty of the soul.

And given the fact that China has a population of 1.4 billion people, the idea of the West that it would be possible to contain this without war is ludicrous. And if it comes to war, it should be noted that there are many military experts who make the point that once you start to use only one nuclear

weapon, it is the logic of nuclear weapons, in complete contrast to traditional, conventional weaponry, that all weapons will be used. And that would obviously would mean the annihilation of human civilization.

So, this paradox obviously exists, and it is the view of the Schiller Institute that it can only be overcome by winning the West, winning countries of the world over to join in the new paradigm in a win-win cooperation.

Now, that the danger of war is very real, we just saw in the incident involving provocation by Ukrainian warships in the Black Sea, close to the Sea of Azov and the Kerch Bridge. And some people in Ukraine already having proposed some weeks ago, that the newly built bridge between Russia and Crimea, should be blown up. This was obviously an incident a couple of days ago [Nov. 25], whereby Ukrainian warships did not follow the rules which are otherwise established between Russia and Ukraine, to announce their intention to pass through the Kerch Strait; so they were held up by the Russian military; the crews were basically arrested and interrogated, and in the meantime, written material has been found with this crew, which instructs them not to announce themselves, to go to this point of the Kerch Strait in secrecy, clearly indicating a provocation.

What happened, was, immediately, the war-hawks, like NATO General Secretary Jens Stoltenberg, immediately said NATO fully on the side of Ukraine; and some other hawks, immediately, like representatives of the Integrity Initiative – about which I will say something in a second – immediately said that NATO should send a whole flotilla into the Sea of Azov.

Now, this was absolutely denounced by President Putin yesterday, who waited a couple of days, and then basically said this was a clearly preplanned provocation, and the big fault lies with the nations of the West, who, without thinking

immediately take the side of Ukraine. And in his typical Putin humor, even said, if Ukraine would demand to eat babies for breakfast, the West would immediately agree.

And this was also strongly denounced by the former Chairman of the NATO Military Committee, who had also been the Chief of Staff of the German military before that, Gen. Harald Kujat, who denounced Stoltenberg, and said he made a grave mistake: That in an incident like that, it is of the utmost importance that it be investigated and the other nations should not beat it up, but try to deescalate the whole situation. Fortunately, most of the West European governments did, because they obviously realized that a war between Ukraine and Russia could completely go out of control in no time and lead to a World War III.

So I think that this incident, in which the danger is not yet over because Poroshenko announced martial law in parts of Ukraine, and our dear friend Natalia Vitrenko, a Ukrainian politician, warned that this means Poroshenko is actually establishing a dictatorship in Ukraine – martial law, eliminating all kinds of civil rights, being an extremely hot situation.

Now, who is the instigator of this whole provocation? If you look at the fact that just recently, a couple of days ago, it was revealed that there is this thing called “Integrity Initiative.” This is a very strange institution. It’s basically run out of British embassies all over the world, and it is actually a subdivision of British intelligence. One of their spokesmen, Edward Lucas came out in the context of this Ukraine crisis, and immediately said: This is completely like Nazi Germany attacking Poland in 1939, and demanding an immediate escalation, sending warships into the Black Sea, in a clear provocation.

What is this Integrity Initiative? The new British Chief of General Staff Gen. Mark Carleton-Smith said Russia is a

greater danger to the U.K. than ISIS or al-Qaeda, in a completely war-mongering statement. So what this Integrity Initiative outfit does, is they have defined so-called "cluster groups," in all kinds of countries; and if you look at their website and look at the names of the people involved, it is the Cold War faction all over the world. For example, in the United States, it involves Ian Brzezinski, the son of infamous Zbigniew Brzezinski, of the {Great Chessboard} infamy, and this Ian Brzezinski is a leading member of the Atlantic Council, which can be really regarded as one of these subdivisions of the Anglo-American empire, or the British intelligence. And in Germany, it involves Gen. Klaus Naumann, who is famous for his Cold War attitudes towards Russia. So it is this apparatus which is basically sticking to the idea that you need to have a geopolitical confrontation with Russia and with China. And this is the faction which brings about the war danger in the closest fashion.

Now, we have to get over the idea that the world forever needs to be divided into geopolitical blocs, where you have one nation, or one group of nations being in complete conflict with another group of nations. And unfortunately much of the European Union thinks that way; Macron thinks that way; Mrs. Merkel in the same way. When Macron recently demanded the establishment of a European army, to be able to defend Europe against Russia, China and even the United States, he said! That is typical for this kind of thinking, which under conditions of a financial breakdown crisis and general tensions is exactly a prescription for the danger of a repetition of the two catastrophes of the 20th century.

Now, the alternative is fortunately, also very clearly there. I already mentioned the New Silk Road Spirit having transformed Africa, where people for the first time have the legitimate hope that with the help of China, and now, more and more other countries, such as India, Japan, Indonesia, Turkey and many others, having recognized that Africa, which will

have 2.5 billion people by the 2050, and as Xi Jinping at the Johannesburg BRICS summit in September correctly noted, Africa having the biggest development potential of all the continents on the planet, that one can say that Africa will be the “new China with African characteristics.” That you will have a very young population, which if they are educated and provided with the necessary infrastructure investments, can really become the most productive continent on the planet.

That obviously, is a nightmare for those people who have tried to suppress the development of the developing countries, such as the IMF, with their “conditionalities,” which was the real debt trap. You know, the IMF conditionalities basically made sure that the developing countries would remain indebted, and that they were not allowed to use their income for either investment in social expenditures, education, infrastructure, but that they had to pay debt as a priority, and that was one of the main means how the development of these countries was suppressed.

And naturally, you had the very unholy role of the World Wildlife Fund, preventing infrastructure, for the sake of snails rather than human beings. And you had the whole unholy ideology of the Club of Rome that supposedly the resources on the planet were limited, and therefore development of the developing countries had to be suppressed.

When China launched the New Silk Road, all of that went out of the window, because, now, for the first time, there is the real possibility to overcome the underdevelopment of the developing countries, and that has been understood by the countries of the Global South – these are all the major organizations, such as the G77, the Organization of Islamic Countries (OIC), Mercosur [Mercado Común del Sur], the African Union, all of these organizations are now basically inspired by the New Silk Road idea.

And even in Europe, this is dramatically quickly changing: You

had the 16+1, Eastern and Central European Countries plus China, which very happy to be hubs between Europe and Asia, in the Silk Road development. You have Greece, which is completely transformed because of Chinese investments in Piraeus and other infrastructure projects. The new Italian government had completely changed: They no longer listen to the EU in respect to China. The leading ministers, like Giovanni Tria, and the undersecretary for Economic Development Michele Geraci, Prime Minister Giuseppe Conte, himself, they all basically look to cooperation between China and Italy, not only for mutual investments, but especially to invest in joint projects in Africa. And one of the most glorious examples, is the agreement between China and Italy to jointly work together with the countries of the Lake Chad Basin Commission to implement the Transaqua project, which I'm sure Hussein already talked about.

But then you have also Spain, where President Xi was just there on a state visit, and having very far-reaching cooperation agreement between China and Spain, emphasizing the 2,000 years of cultural ties between the two countries. And then Xi Jinping will also go to Portugal when he comes back from the G20. And between Portugal and China there is an absolute agreement that Portugal, also, will become the hub – Spain and Portugal will not only be the hub for the Eurasian connection of the New Silk Road, but also the hub for all the Spanish- and Portuguese-speaking throughout the world. So this is what the Schiller Institute emphasized in our “World Land-Bridge” report, to work on the so-called Atlantic route, and in this way, combining the Caribbean, Central America, South America, with those Portuguese- and Spanish-speaking countries and therefore Europe.

So the World Land-Bridge is coming into being. And we had just had a very interesting and hopeful even in Hamburg, between China and the Hamburg Chamber of Commerce, where, with the exception of one Greenie, who was completely beside himself,

but all the other speakers were more or less very optimistic in talking about how Hamburg is the natural link not only for the land connection – and I think per week now, 23 trains are coming from China into Hamburg – but obviously, also a crucial aspect of the Maritime Silk Road, given the fact that Hamburg is the largest port in Germany.

This is all very, very interesting. Then, I should not forget to mention Switzerland, which is also onboard. Austria: Austria's new government even has it in its coalition treaty that Austria wants to become a hub for the New Silk Road. So I think the development is actually, objectively very, very promising. But obviously, a lot more has to be done, because if you reflect on what I said in the beginning, what should become the outcome of the G20, a New Bretton Woods system and a new system in order to safeguard our nations against the danger of a new financial blowout, that has not yet been accomplished.

Otherwise, objectively, despite all the dangers I've referred to, I think we can be very optimistic, because a new system is within reach. And I just want to say, that economic development absolutely must be combined with a Classical Renaissance. Because, if you look at the values of the West right now, – I want to identify very briefly what I mean by that – the neo-liberal or liberal philosophy or ideology which has taken over in the West, it is correctly rejected by Russia and by China – it's the principle "everything is allowed." You have not two genders, but now you have about 49 genders; you have pornography without limits; children can go on the internet and see the worst-possible atrocities, the violence which is now, unfortunately having roots in the United States – you have the mass shootings in the schools almost every day. In the United States, there were already more than 300 mass shootings [this year]. You have the opioid epidemic in the United States. You have an increase of [inaudible 35:42] alcoholism, drug addiction; longevity in the United States has

gone down for the first time in the last two years! If there is any parameter for a collapsing economy it is that the life expectancy goes down.

And in Europe, we are not that far behind, if you look at the violence in the schools in Germany, just to name one element. I think we are in an absolute dire need to have a Renaissance of human culture, of Classical culture, of Classical music, poetry, and other areas of art.

This has been understood in China. I mentioned already Xi Jinping's emphasis on the need for aesthetical education, and the main Chinese speaker at this Hamburg conference yesterday, Vice Premier Liu He, who is the main economic advisor of Xi Jinping, he deviated from his written text and said that he wanted to share a story with the audience, that during the Cultural Revolution, when he was young, he had to hide in one of the hutongs in Beijing – these are the old buildings – and he had to listen in secrecy to the Violin Concerto in C-minor of Felix Mendelssohn, and that meant that he fell completely in love with Classical music and he has pursued that passion ever since.

I think this is very promising. Because as you know, we are convinced that human nature is that all human beings essentially are good, that man has the limitless capability to self-perfect, not only in terms of intellect, but also that the aesthetical education means that you can educate your emotions until you can blindly follow them because they would never tell you anything different than what reason commands. This is the Friedrich Schiller's definition of the beautiful soul. He says, necessity and passion, free will and duty all fall in one, and this is the condition where man is truly free: Because you do with passion what is necessary, because you cannot think in any different way other than on the level of reason.

And I think that is not a utopia, but that is something which

can be absolutely accomplished and is inherent in the philosophy of Confucius, who also had almost the same idea of aesthetical education as Friedrich Schiller, that is, through music, through poetry, through learning [inaudible 38:49], that you can actually transform the character of people to become beautiful characters, and to becoming wise and serve the common good.

Now, I think that if mankind is supposed to reach the New Paradigm, not only will the relations among nations be like that, that each nation will refer to the best tradition of the other and be enriched by discovering the beauty of the most advanced culture of the other nation, but that that will increasingly become the nature of relations among nations: that we will stop behaving like little four-year-old boys, kicking each other in the shins, meaning, conducting war and things like that, and we will become adult as a human species and renovate our relations, like the astronauts, who all, – all the astronauts who have been in space, who were on the ISS, they all report the same thing: That once you are in space, you recognize that you can only cooperate on the basis of reason, because otherwise you won't exist, and that when you look at our little, blue planet from space, you recognize that there is {so} much to be discovered! First of all, there are no borders, there are no races, there is only one humanity, and you recognize that our universe is so huge! And that we as a human species have to cooperate, to be able to have a sustained existence in this universe, over the next thousands and thousands of years.

And the Hubble telescope discovered that we presently know of the existence of 2 trillion galaxies! Now, that is boggling the minds – if I try to think of the Solar System, the Milky Way, the galaxy, that is already gigantic. But the idea of 2 trillion galaxies, that shows you that we as a human species have just made the first baby steps in the direction of the perfection of our species.

Anyway, I just think we are at the change of an epoch. I think we have a very good chance to leave the epoch of geopolitics behind us, that we can really create a system of governance which makes the coexistence in peace and development possible for all of humanity. And I would encourage you to be optimistic about it, and join efforts with the Schiller Institute, because this has been our perspective for the past 40 or 50 years – in the case of my husband, 50 years – and I think we are on the verge of seeing the realization of that vision.

Thank you. [applause]